

พระราชกฤษฎีกา กำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเป็นการทั่วไป พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นปีที่ ๖๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเป็นการทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดย อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครอง เป็นการทั่วไป พ.ศ. ๒๕๕๕"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเป็นการทั่วไป ซึ่งสูงกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง เป็นจำนวนดังต่อไปนี้

- (๑) ตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นจำนวน ห้าสิบล้านบาท
- (๒) ตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นจำนวน ห้าสิบล้านบาท
- (๓) ตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นจำนวน ห้าสิบล้านบาท
- (๔) ตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นจำนวน ยี่สิบห้าล้านบาท

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่ภาวะเศรษฐกิจและระบบการเงินของโลก ยังมีความผันผวนและประสบปัญหาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจส่งผลให้ภาวะเศรษฐกิจ ระบบการเงิน และระบบสถาบัน การเงินของประเทศเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมเสถียรภาพของระบบการเงินของประเทศ และป้องกันมิให้ผู้ฝากเงินขาดความเชื่อมั่นในการบริหารจัดการเงินฝากและสินทรัพย์ในระบบสถาบันการเงินของประเทศ สมควรกำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเป็นการทั่วไป ซึ่งเป็นการกำหนดจำนวนเงินสูงกว่าที่กำหนดไว้ใน มาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้